

prima instanță, jud.: A. Negru

dosarul nr. 2ra-1723/2016

instanța de apel, jud.: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vasile Leu, în interesele lui Iurie Didenco,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” împotriva lui Iurie Didenco cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere, cheltuielilor de judecată, și

cererea reconvențională înaintată de Iurie Didenco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la recunoașterea ilegalității și declararea nulității acordului de stingere a datoriilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Iurie Didenco și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 iulie 2015,

c o n s t a t ă :

La 19 august 2015, SRL „Chișinău-Gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Didenco cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere, cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a indicat că, la 17 februarie 2003 între SRL „Chișinău-gaz” (furnizor de gaze naturale licențiat și autorizat teritorial) și Kogălniceanu Sergiu (consumator de gaze naturale) a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale nr. 150447, fiind deschis cont personal și facturat corespunzător consumul de gaze naturale, pentru locul de consum din str. Tricolorului nr. 34, ap. 2.

Ulterior, la 12 mai 2006, conform informației din Registrul bunurilor imobile, imobilul a fost transmis în proprietatea consumatorului Iurie Didenco, care a continuat să consume gaze naturale.

Susține reclamantul că, potrivit contractului, furnizorul SRL „Chișinău-gaz” s-a obligat să furnizeze gaze naturale, iar consumatorul să achite integral contravaloarea acestora, în termenul indicat în factură.

A indicat că în calitatea sa de furnizor al gazelor naturale și-a onorat în întregime obligațiile contractuale, cu buna credință, fapt confirmat prin furnizarea volumelor de gaze și emiterea facturilor de plată lunare.

A mai invocat că, în obligația consumatorului intră îndatorirea de a permite reprezentanților furnizorului să efectueze lucrările de reparație preventivă, să verifice plata pentru gazul consumat cu prezentarea documentelor necesare: proiectul, contractul, cartea de imobil, bonul de plată.

Afirmă că, Iurie Didenco nu și-a respectat în întregime obligațiile asumate, astfel, în luna septembrie 2012 s-a stabilit o datorie pe contul personal nr. 150447 în mărime de 116 922,83 lei.

Reprezentantul reclamantei a mai menționat că în vederea stingerii datoriei și soluționării litigiului pe cale amiabilă, SRL „Chișinău-gaz” a mers în întâmpinarea pîrîtului și la 28 noiembrie 2012, între părți a fost încheiat un acord de stingere a datoriei în rate, însă acesta nu a fost respectat integral, iar datoria nestinsă a consumatorului față de furnizor constituie 90 326,82 lei.

A precizat reprezentantul reclamantei că, la 01 noiembrie 2013 și 27 mai 2014 a expediat în adresa pîrîtului reclamațiile nr. 183, și respectiv nr. 30, prin care a solicitat în mod repetat stingerea datoriei, însă, pînă la depunerea acțiunii acestea au fost lăsate fără răspuns.

Solicită SRL „Chișinău-Gaz” admiterea acțiunii, încasarea de la Iurie Didenco a datoriei în mărime de 90 326,82 lei, dobînzii de întârziere în mărime de 13 259,48 lei și cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în mărime de 3 107,59 lei.

Pe parcursul examinării cauzei Iurie Didenco a depus o cerere reconvențională față de SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la recunoașterea ilegalității și declararea nulității acordului de stingere a datoriilor.

În motivarea pretențiilor a indicat, că acordul cu privire la stingerea datoriei din 28 noiembrie 2012, semnat între Iurie Didenco și SRL „Chișinău-Gaz” este ilicit, bazat pe aplicarea incorectă a normelor imperative de drept material, are o cauză ilicită și un consimțământ viciat și, prin urmare, este pasibil de a fi recunoscut nul.

În acest sens a indicat că, la 28 noiembrie 2012 SRL „Chișinău-Gaz” prin comportament dolosiv și viclean l-a impus să semneze acordul cu privire la stingerea datoriei în mărime de 116 922,83 lei.

Susține Iurie Didenco că i-a fost comunicat că în caz contrar, nu v-a fi conectat la furnizarea gazelor naturale. A menționat că în baza acordului respectiv a stins parțial suma de 26 596,01 lei, ca ulterior să depisteze faptul că, SRL „Chișinău-Gaz” l-a indus în eroare și l-a impus să semneze acordul cu privire la stingerea datoriei, ca mai apoi să-l acționeze în instanța de judecată pentru a încasa forțat datoria ajunsă la scadență ilegal.

Consideră că, suma indicată în acordul cu privire la stingerea datoriei este una exagerat de mare, nu are un suport juridic și nici factual.

În drept reclamantul pe cererea reconvențională a invocat prevederile art. 228 din Codul civil și a apreciat că acțiunile reprezentanților SRL „Chișinău-Gaz” orientate spre determinarea lui Iurie Didenco la încheierea acordului cu privire la stingerea datoriei au fost dolosive.

Solicită Iurie Didenco admiterea cererii reconvenționale, declararea nulității acordului de stingere a datoriei din data de 28 noiembrie 2012, încheiat

între Iurie Didenco și SRL „Chișinău-Gaz” cu repunerea părților la poziția inițială.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 iulie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Chișinău-Gaz” și s-a încasat de la Iurie Didenco suma de 90 326,82 lei cu titlu de datorie, suma de 10 432,78 lei cu titlu de dobândă de întârziere a executării obligației pecuniare în perioada 05 decembrie 2012 – 20 iunie 2014, precum și suma de 3022,78 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii, în rest, cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva lui Iurie Didenco s-a respins ca fiind neîntemeiată. Cererea reconvențională formulată de Iurie Didenco împotriva SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la declararea nulității acordului de stingere a datoriei încheiat între Iurie Didenco și SRL „Chișinău-Gaz” la 28 noiembrie 2012 s-a respins integral ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Iurie Didenco, reprezentat de avocatul Leu Vasile, la 15 iulie 2015 a declarat apel, împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 iulie 2015, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Chișinău-Gaz” să fie respinsă ca fiind neîntemeiată, iar cererea reconvențională depusă de Iurie Didenco să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de Iurie Didenco, reprezentat de avocatul Vasile Leu și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 iulie 2015.

La 29 aprilie 2016, avocatul Vasile Leu, în interesele lui Iurie Didenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge ca neîntemeiată acțiunea de bază și a admite cererea reconvențională, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, consideră decizia instanței de apel nefondată, arbitrară, adoptată cu încălcarea normelor de drept material, interpretând în mod eronat prevederile art. 373 CPC, concluzia instanței de apel fiind în contradicție cu probele administrate la materialele cauzei.

A mai indicat că, instanța de apel a transcris concluziile instanței de fond, fără ași motiva și argumenta soluția de respingere a apelului.

Susține recurentul că, SRL „Chișinău-Gaz” nu a prezentat instanței nici o probă, care ar demonstra proveniența datoriei în sumă de 90 326,82 lei, și faptul că îi este imputabilă anume lui Iurie Didenco.

A mai indicat că, instanțele de judecată la examinarea pricinii au dat o apreciere eronată Hotărârii ANRE nr. 415 din 25 mai 2011.

Afirmă că, în partea încheierii acordului cu privire la stingerea datoriei din 28 noiembrie 2012, este evident faptul că SRL „Chișinău-Gaz” l-a impus pe Iurie Didenco de a semna un astfel de acord, pe motiv de deconectare de la furnizarea gazelor naturale, motiv indicat în pct. 4 al acordului, care stipulează că în cazul neachitării datoriei, va fi sistată livrarea de gaze naturale.

Consideră recurentul că datoria în mărime de 116 922,83 lei, pentru care s-a semnat, nu-i este imputabilă și nu a fost acumulată de el, datoria fiind acumulată de SRL „Vasabico”, care figurează în actele întocmite de SRL „Chișinău-Gaz” la 06 septembrie 2012, la adresa mun. Chișinău, str. Tricolorului 34, astfel, acordul încheiat la 28 noiembrie 2012 a fost semnat de o persoană neîmputernicită, și respectiv este unul nul.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Vasile Leu, în interesele lui Iurie Didenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16

aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de avocatul Vasile Leu, în interesele lui Iurie Didenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Vasile Leu, în interesele lui Iurie Didenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de avocatul Vasile Leu, în interesele lui Iurie Didenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat